

266 His etiam germanus amor, quibus am- A
[plius actus
Quam natura dedit, geminos quos edidit astris

Non eadem, tamen una dies, annique voluto
Tempore sacravit repetitam passio lucem,
1250 Et tenet æternam socialis gratia palmam.

NOTÆ.

1246. Actus] Auctor videtur in Cantabr. fuisse a manu secunda; ictus Schedæ Pulmanni et Antverp.

1247. Quam] Weitzius ad Prudent. Perist. vi, 4, citat, cum natura, quod ipse tamen in nullis invenit.

1247. Edidit] Weitzius eodem loco habet *addidit*; neque id in cod. scriptis aut editis invenit, licet satis habeat unde se tueatur. Ovid. Metam. iv, 535,

Et dis adde tuis.

Præcedentium verborum ea est sententia, fratrum quidem in ær Petrum et Paulum fuisse amorem, sed magis ex ipsis rebus gloriose gestis quam naturali vinculo.

1248. Non eadem] Sentire videtur Arator non eodem tempore Petrum et Paulum martyrio occubuisse, sed alterum evoluto anno a nece alterius; quæ quoque fuit opinio Prudentii et S. Augustini; et antiquiores et frequentiores Patres, et omnes ferme recentiores, et ipsa Romana Ecclesia, in Romano Martyrologio, uno eodemque die ejusdem anni, nempe 29 Junii victoris fuisse per sanguinem affir-

mant. S. Gelasius primus in Romano concilio septuaginta episcoporum, in decreto de libris apocryphis hæc ait: *Qui Paulus, non diverso, sicut hæretici garrunt, sed uno tempore, uno eodemque die, gloriosa morte cum Petro in urbe Roma cum Cesare Nerone agonizans coronatus est.* Consule post alios tom. I Annal. eccles. anni Domini 69. Anonymus in Bibliothecæ Patrum editione Lugdun. — Scilicet Prudentius, quem Arator videtur secutus, constituit Paulum anno post Petrum neci occubuisse. Ita enim Peristeph xi, 3:

Festus apostolici nobis redit hic dies triumphi,
Pauli atque Petri nobilis cruore.
Unus utrumque dies, pleno tamen innovatus anno
Vidit superba morte laureatum.

Alii eodem anno id factum memorant. Vide Weitz. ad Prudent., p. 594. Caveus in Antiq. Apost., cap. 7, § 9, nihil definit. De vero autem anno vide Wesseling. ad Simson. Chron., p. 1669.

1250. Gratia] Hoc est ex tribus Voss. In reliquis omnibus gloria.

ARATORIS

EPISTOLA AD PARTHENIUM.

267 Domino illustri, magnificentissimo atque C
præcelso Parthenio magistro officiorum atque patricio,
Arator subdiacono.

Si tibi, magne, velim fasces memorare parentum,

Vix daret in tergo pagina lecta modum.

268 A proavis atavisque potens, tu stemmata
[vincis

Moribus, et meritis cedit origo tuis.

5 Optime Partheni, positum cui nomen ab ævo
Laus magis est animi, qua, verecunde, placet.

NOTÆ.

Parthenium] Consule quæ de hac epistola in præfatione notavi.

2. Daret] In ipso limine mendum est. Habet animo Juvenalis istum versum:

Scriptus et in tergo, necdum finitus Orestes.

Scribe, *vix dat et in tergo*, etiamsi ipsum tergum chartæ oblinatur carminibus. BARTHUS, Advers. xxix, 2. Vel ex hac conjectura verum videtur quod Barthius initio capitulis memorat, inter spatium hora una se hanc epistolam perlegisse; adeo minus necessaria hæc est mutatio, ut suspicer aliud quid exisse, cum ita cogitaret. — De significatione vocis *tergi* vide Theod. Ryckium ad Tacit. Annal. xiii, 5. Olim cum ex facili papyro constarent illæ chartæ, quæ volumina dicuntur, non admittebant scripturam utriusque, atque adeo quadrati codices ab his distincti. Vide Vossium ad Catull., p. 3. In adversa itaque facie, sive tergo, non scribebant, nisi forte opera essent longiora, et extra modum, ut hic Arator proficitur, ea quæ ad parentes Parthenii pertinent ejusmodi esse, ut in adversa voluminis facie reponi non possent, sed et in tergum essent rejicienda. Hunc quoque locum adhibuit Salmasius ad Vopisc., p. 447. Si itaque tergo quid inscriptum esset, id appellabatur *Opisthographum*. Britannic. ad Juvenal. i, 6.

2. Modum] Salmasius ad Vopisc. p. 447 citat, *locum*. Sed *modum* ex codice edidit Sirmondus, idque pro fine accipio, de quo Schulting. ad Senec. Contror., p. 64.

3. Potens] Clarum, inclytum, opulentum significat splendidumque. Tertullianus de Resurrectione Christi, cap. 22: *Videbunt Filium hominis venentem in nubibus cum plurimo potentatu et gloria*, hoc est maximo splendore. Sed de familia iste. Cæsar. lib. vii: *Vercingetoris, Celtilli filius, Arvernus, summæ potentæ adolescens, cujus pater principatum Galliarum obtinuerat.* Horatius ad Fortunam lib. i, carm. 35:

Utunque mutata potentæ
Veste domos inimica linques.

D Idem lib. ii, carm. 17:

Nec potentem amicum
Largiora flagito, satis beatus, etc.

Fortis familia apud Plautum Trinummus scen. ulj. De nobilitate autem hujus Parthenii locuples testis Ennodius dictione 10, ne quis palpatorem putet istum versificatorem. BARTHUS, Advers. xxix, 2.

5. Ævo] Positum tibi ab ævo nomen veracundi, quod eo trahendum, quamvis durius tanto intervallo, etiam contra legem Pediam. Suspiciam legendum ab ævo, cum de eodem loquens Ennodius Parthenio sic ait: *Aurum nihil est, nisi manu componatur artificis, et sulvo pretium metallo lima fabricante jungatur. Cesante industria exigua est claritas.* Et poterat illa respexisse; sed alterum verius, scilicet scriptum fuisse auctori, *positum cui nomen ab ævo*. Equum enim, virgineos mores veracundo nomine censeri. BARTHUS, Advers. xxix, 2. — Aut *impositum* scribe, aut sim-

Nuntia venturum signavit lingua pudorem,

269 Utque decus geminis, quod vocitaris
[adest.

Cingula plura geris, sed quæ tu grandia red-
[dis,

10 270 Nam tibi quisque datur, mox sibi crescit
[honos.

Quis bona tanta canat? breviter loquor, omnia
[tecum,

Quæ faciunt magnos singula, solus habes.

To, sacunde, sonas Rhodani Rhenique catervis;

A Regia dulcisouum te probat aula virum.

15 Te multis opulenta quidem Germania doctum
Suscipit, et patri gaudet amore tibi.

271 Gloria de tanto cui maxima fulget alumno,
Qualem Romuleo dat toga densa foro.

Vidi ego te, vidi juvenem sermone disertio

20 Hesperios proceres æquiparare senes,

Quo directus eras, legati munere functus,
Ut libertatis posceres actor opem.

Mulsisti Geticas verbis felicitibus aures,

Inveruntque tamen publica vota solum.

NOTÆ.

plex est pro composito. Per ævum putem intellexisse primam ætatem et Parthenii infantiam, qua ab ipsis natalibus hoc ipsi nomen fuerat, inde ab illius vita. Et enim his scriptoribus ævum nonnunquam designat. Sic depositi ævo sunt de-perantes in vita sua, apud Hegesipp. Excid. Hieros. v, 24 et 27, p. 581; idemque significare videntur ævi meatus, quos memorat Sedulius ii, 135. Indicat itaque Parthenii nomen ab ipsis vitæ natalibus inditum, magis tamen expressè esse animi verofundum. Quod illud verecundi apud Barthium, quodque legi Pædie adversum pronuntiat, sibi velit, non satis perspicio. Neque opus est ut ad nomen retro trahatur; jungi et potest cum animi, cumque versus ratio verecundi non admitteret, utique potuit Arator tali constructione uti, cum eadem exeat sententia.

8. Gemmis] Nihil facilius quam refringere :

Utque decus gemines, quod vocitaris, ades.

Nomen moribus exprimendum præga tibi lingua impositus : tu quod vocaris, es, ut gemines decus. Quod ab Ausonio est epigr. 1.

Ut geminet titulos, qui prælia Musis Temperat.

Ades pro es non est barbarum, exemplis apud Lucretium, Catullum, Propertium, obvis. Barthius, Advers. xxix, 2. — Forte legendum :

Nuntia namque tuum signavit lingua pudorem,
Utque decus generi, quo vocitaris, ades.

Sane illud gemmis nihil est. Ades certissime legendum; Sirmondi tamen scripturam immutare nolui, forte religiosior. Lingua pro sermone hominum adhibetur, ut lib. ii, 320 :

Salustiferam meruit comprehendere linguam.

De verbo adesse vide, supra, ii, 300.

9. Cingula] Sententia est illius apud Claudianum :
Ornatur fortuna viro.

Arnulfus Lexoviensis epitaphio Mathildis :

Sed magis egregia virtutum laude coruscans
Fortunam generis vicerat atque tori.

Cingula sunt honores quivis. Epitaphium vetus Pantagathi, episcopi Viennensis :

Arbitrio regum quæsturæ cingula sumpsit,
Stemmata præcipuus, plus prohibetæ cluens.

Aliud Namatii, scriptum sub Justinô imp. :

Post fasces posuit, et cingula Symmacus amp'a.

Freculfus tom. II, lib. iv, c. 24 : Cumque hoc ille agere declinaret, erat enim orthodoxus, majoribus cingulis eum invitavit. Quidam tamen ad eos honores restringunt, quibus jus gladii accedebat; inter eos doctissimus Sirmondus ad Sidonium, quod rigide verum non est. Barthius, Advers. xxix, 2. Confer eumd. ad Claudian. Epist. ii, 50.

10. Quisque] Quisquis, poetis ævi inclinantis, jam inde ab Ausonio familiare. Quæ sequuntur ex Claudiano sunt, qui poetis sequentibus instar sacre anchoræ. Barthius, Advers. xxix, 2. — Vide, superius, ii, 272.

12. Solum] Cum Claudiano hæc contulit Barthius Advers. ii, 12 : quem vide ad ipsum Claudianum, Laud. Stil. i, 33.

13. Facunda] Verum puto, facunda, ut conjicit Barthius Advers. xxix, 2. Infra, 37 :

Quæ nomina docta sonabas.

Cicer. pro Arch. 40 : Poetis pingue quiddam sonantibus atque peregrinum.

15. Multis] Nihil illud, multis opulenta. Scribe, te titulus opulenta, facili lapsu scriptoris ab abbreviacione. Estque phrasis inde ab Homero petita, quam Germaniæ, Romani orbis victrici, vel illo ævo quo Arator scripsit, nemo applicari noffet. At quod ætatum Germaniæ vocat Parthenium, videtur oppugnare Sirmondi notam a nobis hoc capite probatam, de cogitatione enim Ennodio, nisi tu per Germanos Gothos capere malis, me vix tamen assensuro. Similiter loquitur Arnulfus Lexoviensis epitaphio Algari :

Nam terram titulis, cœlum virtutibus implens,
Ium moritur nobis, ut sibi vivat, obit.

C BARTHIUS, Advers. xxix, 2. — Forte scripsit, multis opulenta quidem Germania doctis : ut licet ea regio multorum doctrina præstantium copia abundaret, tantam tamen eruditionem in Parthenio experta eundem suspiceret.

16. Gaudet] Tibi gaudet Claudiano debetur, ad quem nos plura hejus generis. Barthius, Advers. xxix, 2. — Posset legi, plaudis; sed non est necesse. Tibi est tui causa. Sulpic. Sever. Vit. Martin., 5, § 5, se magis illi dolere; epist. 3, § 19, letandum potius illi esse : ubi Clericus et priorem locum contulit.

17. Gloria] Quæ sequuntur de legatione itidem Claudiani sunt, a Sidonio etiam expressa : ut et illa ex Paneg. Mallii :

Vidi ego te, vidi juvenem sermone disertio,
Hesperios proceres æquiparare senes.

Ex Martiali illa :

Qualem Romuleo dat toga densa foro.

D Lis nunquam, toga rara, mens quieta, hoc est, officia forensia. Sed Arator illa nostri Claudii respicit :

Te Gallia doctis
Civibus, et toto stipavit Roma senatu.

Si modo Arator est : nam quo penitus ponero, eo magis recens ingenium, Sidonii et Claudiani lectione non incultum, subolet, quod nævos non multos læo faciendo aspersione, qualis iste :

Ut libertatis posceres actor opem.

BARTHIUS, Advers. xxix, 2.

22. Posceres] Tô actor iterum a Claudiano et Sidonio est. Si arguari velles, legeres, pactus es actor opem. Barthius, Advers. xxix, 2. — Barthii conjectura vix procedit. Hæc enim verba causam continent quare missus fuerat. Itaque scribendum esset, pactus sis. Vitium in posceres tale est, ut vix a poeta profectum arbitrer; nihil tamen habeo quo laboranti loco succurram.

24. Solum] Solum pedem sonat, vel solum natale

25 Nil auditor ovans potuit rex ille negare,
Cujus in arbitrio tunc ea causa fuit.
272 Hæc ubi fama volans celeri dispergere
[cursu
Cœpit, et assidua sustulit aure caput;
Exiit in populos solidæ pinguedo loquelæ,
30 Stipabatque tuos anxia turba gradus;
Ut quoties motis aperires flamina labris,
Curreret æstivam ceu positura situm.
Has ego divitias avidus contingere linguae,
Qua velut unda Tagi, tu pretiose, fluis,
35 273 His quoniam Laribus tenebamur in urbe
[Ravennæ,

A Hospes hians aderam nocte dieque tibi.
Quos mihi tu fibros, quæ nomina docta sona-
[bas!
Quanta simul repetens codicis instar eras!
Cæsaris Historias ibi primum, te duce, legi,
40 Quas ut ephemeridas condidit ipse sibi.
Cantabas placido dulcique lepore poetas,
In quibus ars fallax, pompa superba fuit:
Sed tamen ad visos remeabas, optime, vates,
274 Quorum metra fides ad sua jura trahit.
45 Qualis in Hyblæis Ambrosius eminet hymnis,
Quos posito cunis significastis, apes.
Qualis in hæc eadem Decentius arte manavit,

NOTÆ.

hominis intelligit, quod magis est. An malis *sosum*? B. voce non infrequente Sidonio. BARTHUS. Advers. xxix, 2. — Scripsisse *puo*, *tuos publica vota sonos*.

25. *Ovans*] Legas forte melius, *nil audita ovans*: facundia n mirum oratoris, res in auribus regis no-vante velut. BARTHUS. Advers. xxix, 2. — Alterum servo, quo indicat regem quidem victorem, sed clementer aures præbentem, facilesque aditus, ita ut petenti negare potuerit nihil.

28. *Caput*] Quamvis, rogo, censens illud, *assidua sustulit aere caput*, de fatid? an *assiduam aurem* ejus *genit* arbitraris, quo Aratoris carmina scripta? BARTHUS. Advers. xxix, 2. — Dura locutio: forte scribendum, *assiduo sustulit ore caput*: ubi fama sese cœpit exserere, laude assidua. Aratorem voce *os sapiens* delectatum fuisse, passim ostendi. Sæpius autem hæc vox ad famam refertur; eandem vero cum *aure* permutari dictum est lib. i, 424.

29. *Populos*] Ita ex conjectura scribendum duxi, ubi *Sirino dms edidit*, *populoy quem secuta est*: Bibliotheca Patrum Lugdunensis. Jam video et ita citare Barthium Advers. xxix, 2. Sequi ns littera priorem ad-orpsit, ut sæpe fit in codd.; et *populos* jubet sententia, facta mentione famæ, quaquaversus Parthenii laudes dispergentis.

29. *Pinguedo*] Effictum est ad epigrammatis ad Florianum abbatem verbum:

Jesumb sermone quidem, sed pinguia gesta
Scripsimus.

Sane liberum esto judicare aliter volenti, cuique ego, quod dixi, non nego, carmen hæc suppositum videri. Inepte se nominat, ne dubitent deinceps homines astoti. Ineptissime ostentat lectionem Cæsaris Commentariorum, quos instar ephemeridum composuerit, allusione ad testimonium de iis pernotum hodie, et historiam inserit Ambrosii ab apibus pastu, quæ qui concoquere poterit, boni erit ad alia stomachi. BARTHUS. Advers. xxix, 2. — Vide supr. ad epist. ad Flor., 7.

30. *Anxia*] Cujus rei *anxia* fuerit hæc turba, non satis liquet, nisi de turbæ sedulitate ad audiendum scripias. Ita *attentum*, *anxium* et *nunquam cessans studium* jungit Valer. Maxim. viii, 7, 7. Sed forte scripsit *inacia*, ut turba hæc, ignata tantæ eloquentiæ, confluerit ad eum audiendum. *Anxius* et *inacius* ita permutata sunt apud Valer. Flacc. i, 684, aut *maxima* si *bitul* posset, quæ vox parum distat, si cogites lineolas superius appositas, sed a descriptori-us sæpe neglectas.

36. *Hians*] Cupiditatem audiendi significat. Boetius Consol. Philos. iii, pros. 3: *Nam si hæc hians semper, atque aliquid possens*.

37. *Tu*] Forte *tunc*.

37. *Docta*] Bibl. Patrum Lugdun., *docte*; ut vs. 63, *Contractusque meos solvere, docte, velim*.

38. *Codicis*] Parum distat ab eo Longini elogio, quo *βιβλιόβιβλον ἑμψυχος, καὶ περιπατοῦν Μουσείος* di-

ctus est, quæque locutio in proverbium abiit de hominibus eruditis, quod latius ostendit Lomeyerus de Biblioth. cap. 1.

40. *Ephemeridas*] Harum mentio quoque apud Ser-vium aliosque. Videntur conscriptæ in privatum Cæsaris usum, et ex iis Commentarii facti. De utriusque distinctione vide Vossium ad Cæsar. B. Gall. i, 4. Idemque sentit Oudendorp. ad lib. in B. C. 34, 4. Arator has potuit dicere *historias*, quia *ἐφημερίδες* laxius fuerunt sumptæ, sequitori præcipue ætate, de annalibus et historia. Confer Davies. ad Cæsar. Fragmenta, p. 999, edit. Oudend. Nescio autem quare in his ostentationem reprehendat Barthius ad vs. 27.

43. *Visos*] Hoc nihili est. Forte *veros*, quos opposuit *artii fallaci*, quam superiori vs. In aliis poetis memorat. Sic Asterius in epigrammate ad Macedon. vs. 1:

Sume, Pater, meritis, veracis dicta poeta,
Quæ sine figmenti condita sunt vitio.

C Arator epist. ad Vigil., 20,

Historiamque sequens carmina vera loquar.

Aut egi posset missos, ita ut Parthenia posterum Christianorum curam aliquantisper oneri erit. Et sane huic conjecturæ proximum *remeabas* videtur *suere*, quod in se intermissionem quandam continet. Similiter *missus* et *visus* confusa sunt in codd. apud Ovid. in ex Pont., 10, 51. *Miser* autem pro *omittere* laudat infrequens.

46. *Cunis*] Fingunt nempe, Platonis ad exemplum infantis Ambrosio, in cunis dormienti, *ἐκαστον ἀπὸν* insedissee per os intrantium. Videtur inde et hymnus ejus *Hyblæos* dixisse, a morte frequentis *ἀπὸν* examine celebrato, ut apud Martialem in Epigr. 46.

Florida per varios ut pingitur Hybla colores,
Cum breve Sicaniæ ver populatur apes.

De his autem Ambrosii hymnis vide Fabricium comment. in Poet. Christian., p. 7. Ceterum Barthius supr. ad vs. 27 non concoquit, fabulam istam Ambrosii hic insertam, atque ob eandem Aratore hanc indignam judicat epistolam. Esto fabula; poetarum eadem uti liceret ad describendam hominis eloquentiam et orationem mellifluam, quo toties *nectar*, *mel*, *suavis* de ore defluens refertur? Vide Barth. ad Claudian., p. 169; Burman. ad Lotich. Eleg. iv, p. 268, et ad Catalect. lib. iii, p. 645: unde *mel* de suavitate sermonis. Vide *ut*. ad Liberti Acrostich. vs. 5, et Boltium Silv. Græc., p. 53. Ipse, in hoc versus, hanc elegantiam et fictionem poeticam longe facilius concoquerem, quidni laudaverim? quam ut neptas *figuras*, quas Arator carminis suo sæpius inseruit, quas si illic concoquere, et Aratore potuerit dignas judicare Barthius, nescio quo male jam ipsius stomachus laboraverit, ut apes haec non ferret.

47. *Decentius*] Utrum Licentium cogitaverit, non desinio, nisi quis primam in ea voce corripiendam putet. Sed in n. *aninitus* propriis id parum attendant hi poetae, veluti supra neglectum id in Florianus,

- 275 Arvernisque canis, Sidoniana chelys. Aⁿ
 Cura mihi dudum fuerat puerilibus annis,
 50 Versibus assiduum concelebrare melos.
 Scribere quas etiam simulavit fabula partes,
 Et per inane fretum sub levitate rapi.
 Quæ cum nostra tibi fragilis cecinisset arundo,
 Et mihi, chare, tuus sæpe faveret amor;
 55 O utinam malles, dixisti, rectius hujus
 Ad Domini laudes flectere vocis iter!
 Et, quia nomen habes, quo te vocitamus, Ara-
 [tor,
 Non abstrusa tibi sit, sed aperta seges
 Constitui, fateor, si quando forte mererer
 60 Ingenii fructus ad meliora sequi,
 Quo te cunq̄ue loci contingeret esse, virorum
 Maxime, transmitti, quod modularer, opus. B
 Jam stimulat promissa dies, ut debita tandem
 Contractusque meos solvere, docte, velim.
 65 Some, quod ex nitido libavimus æqu re car-
 [men,
 Et licet exiguus suscipe gratus aquas.
 Oceanus rorum spatio manet altus in illo,
 De quo vix laticem traximus ore brevem.
 Namque ego, Romanæ caulis permixtus amœ-
 [nis
 70 Ecclesiæ, tonso vertice factus ovis,
 276 Pascus lata videns, et aprica volumina
 [Christi,
 Quærelam gustu tangere cuncta meo.
 Et nunc, Davidicis associatus floribus, odas
- Mandere, nunc Oenesin mens cupiebat edax.
 75 Cumque simul violas et litia carpere malleo,
 Quæ vetus atque notus congeminavit odor,
 Incidit ille mihi, quem regula nominat Actus,
 Messis apostolicæ plenus in orbe liber.
 In quo nos Dominus, Petro piscante, lavavit
 80 De gremio salsi cæruleique maris.
 Ostensaque dedit cælestis imagine navem,
 Gentibus assumptis, exsaturare famem.
 Hujus ab historiâ produxi carmina tiro,
 Pastorique meo sedulos ora dedi.
 85 Largius auxilio qui fert nova verba canenti,
 De quo nemo potest, hoc sine, digna loqui.
 Quæ Patri egregio patuerunt tradita papæ,
 Scriniaque Ecclesiæ condita rite gerunt.
 Eia age! susceptos celebret collatio libros.
 90 Mercedis pretium causa superna dabit.
 Sunt quia pontifices in religione magistri,
 Gallia quos multos dat studiosa bonos.
 Est ubi Firminus, venerabilis ille sacerdos,
 Pascere qui populam dogmatis ore potest.
 95 277 Hujus ad Italiæ tendit laudatio fines,
 Atque ultra patriam gloria nomen habet.
 Ne dubita, quia grata forent documenta probe-
 [tis.
 Sedis apostolicæ quæ placuere viro.
 Nec te nempe putes cariturum munere famam,
 100 Hæc, prælata operi, scripta quod edis tibi.
 Illius ambo simuli, quo pagina venerit ista,
 Partheniumque decus semper in ore foret.

NOTÆ.

- in epist. ad eum d. vs. 2. Sunt et alia in Aratore C
 exempla. De Licentio vide Fabric. Bibl. med. et inf.
 Latin., lib. xi, p. 869. Decentius aut in poetis Chri-
 stianis numeretur, alii videant. Posset forte quis
 suspicari *decentius* esse a *decens*, ita ut prima præter
 morem præducatur, qualia in Aratore peccata satis
 sunt frequentia, sed tum sequenti versu *canit* scri-
 bendum.
 47. *Manavit*] Et hic in quantitate primæ vitium
 est.
 48. *Sidoniana*] In cod. Remensi, unde Sirmondus
 edidit, lacuna est: tantum in eo legitur.... *niana*
celes. Versum mutilum Harduinus certa, quam in
 textum recepi, conjectura explevit, intelligitque Si-
 donium Arvernorum præulem. Vide præfat. ad Sir-
 mondi opera.
58. *Seges*] Vide ad epist. ad Florian., vs. 1.
 68. *Brevem*] Exiguam. Vide Canegieterum, Dis-
 sert. de Aviano, p. 314; Wopkens. ad Sedul. II, 278.
 71. *Volumina*] Parum apta hæc vox *caulis*, et *pa-*
scuis, rectiusque in metaphora debuisset persistere,
 neque convenit epitheton *aprica*. Sed forte simili ele-
 gantia hæc dicta, ut mox vs. 75, *odas mandere*.
 73. *Davidicis*] Sirmoudus edidit *Davidicis*. Vide ad
 Sedul. I, 7.
 82. *Exsaturare*] Ex Sirmondi conjectura reposui;
 in cod. est, *es saturitate*.
 87. *Patuerunt*] Forte *placuerunt*. Cætera confer
 præfationem.
 92. *Bonos*] Forte *bonis*.

ANNO DOMINI DL.

VICTOR

EPISCOPUS CAPUANUS.

PRÆFATIO VICTORIS EPISCOPI CAPUANI IN EVANGELICAS HARMONIAS AMMONII.

I. Dum fortuito in manus meas incideret unum ex D
 quatuor Evangelium e mpo. itum, et ab ente titulo,
 non in eirem nomen auctoris, diligenter inquirens,
 evangelica lectione discreta, in ordinem quo se con-
 sequi videbantur, non minimo studii labore rede-